

Протокол

№

гр. София, 28.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3541** по описа за **2021** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 15.14ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – Ц. Х. Ц. – уведомен от предходното съдебно заседание, се явява лично, за него адв.
В., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – редовно уведомен, не
изпраща представител.

ОТВЕТНИКЪТ – МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – редовно уведомен,
представява се от юрк. Т., с представено пълномощно.

За СГП прокурор Яни Костов.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че делото е отложено за изслушване на комплексната съдебно-медицинска
експертиза в частта от вещо лице психиатър, относно негативните изменения на здравословното
състояние по т. 4 от ИМ – ДОКЛАДВА постъпила съдебнопсихологична експертиза на 17.4.2025г.
от вещо лице Е. М. М..

СТРАНИТЕ /поотделно/ - запознати сме със заключението.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на вещото лице.

Е. М. М. 54г., неосъждана, без дела и родство със страните.

Вещото лице предупредено за наказателната отговорност по чл. 291 НК. Обеща да даде вярно и
безпристрастно заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ разпитано каза: Представила съм заключение в срок, което поддържам.

Адв. В. - Нямаме въпроси към вещото лице. Да се приеме експертизата като много подробна и с верни изводи, професионално изготвено.

На въпрос на процесуалния представител на ответника по въпрос 4 от исковата молба – могат ли негативните изменения в здравословното състояние да се дължат на това, че ищецът е бил подсъдим по наказателно дело пред Специализирания съд:

Вещото лице – промените и в двата случая са негативни, когато човек е с подобни проблеми, но казусът с освобождаването му от работа и предизвиканите събития след него лавинообразно касаят негативни промени в живота му. Няма как да няма остра стресова реакция при внезапното му отстраняване от работа, държането му в неведение докато се изясни казуса, отстраняването от работа и тези промени водят до промяна в начина на живот, остава без работа, без доход, трудно поддържа, както и издръжката на семейството, нежеланието на други работодатели да наемат лице с подобни проблеми. Колкото и вредна да е острата стресова реакция, толкова е вреден и начина на живот в хроничен стрес. Отговора на стреса при него се явява чрез соматични промени – т.е. телесни, не толкова психологични – инфаркт преживян и подобни. Това, което обясних до момента са събития с по-висок стресогенен потенциал, отколкото първото дело. Проблемата с работата е по-стресогенен. Това променя целия начин на живот. Всичко лавинообразно се случва едно след друго при него и всяко е причина и следствие на предходните събития. Мисля, че тези неща, които се случват след отстраняването от работа носят по-висок стресогенен потенциал и не омаловажавам чисто хроничния стрес, който е в житейските промени след това. Този стрес е по-висок предвид това, че ищецът се е притеснявал как ще се гледа на него, губи работата си, търпи дело, от което не се знае в какво ще бъде обвинен и какъв ще е изхода му на това дело, нарушава адаптационните си процеси в посока социалните контакти. Хората се отдръпват от него, първоначално колеги, след това техни близки – битовия и социалния фактор, който не е никак маловажен

На въпрос на процесуалния представител на ответника – могат ли негативните изменения, здравословното състояние на ищеца да се дължат, че ищецът е бил подсъдим по наказателно дело.

Адв. В. - възразявам на този въпрос – колегата се мъчи да отдели по някакъв начин странно влиянието на едното негативно влияние от другото. В дадения случай вредите са съпричинени – не виждам как може точно вещо лице да каже кой стрес е възникнал от уволнението и кой стрес е възникнал от наказателното преследване.

Прокурорът – Възразявам. Наказателното преследване е извън предмета на доказване по делото.

На съда – като краен резултат дали вещото лице е отчело, че е имало преди това и друг стресогенен момент, освен този който е предмет на делото, или изводите на вещото лице са независимо от другото.

Вещото лице - изследването се интересува дали е имало предишни моменти преди процесното, но изследването не разполага с данни за събития, които да са нарушили функционирането с такъв стресогенен потенциал като процесните, както са. Освен това изследването не разделя на събития, състоянието на ищеца, а на негативните промени като последица от отстраняването от работа и с всички други последици.

На въпрос на процесуалния представител на ответника – л. 2 от заключението. – дали вещо лице се е запознало със СМЕ във връзка с гражданско дело 4709/21 по описа на СГС.

Вещото лице – запознах се с всички документи по делото. Щом съм написала, че съм се запознала, значи съм се запознала.

На съда: какво значи да е относима тази експертиза към психологичното изследване.

Вещото лице – понеже имаше медицинска документация, касаеща медицинска експертиза, която е имала и затова не съм цитирала документите, касаещи соматичното здраве на ищеца. Написала

съм, че съм се запознала с експертиза по делото, която е относима към психичния статус на ищеца. Не че е относима към моето заключение и моите изводи. Тя е документ, който касае психичното здраве, а не соматичното.

Юрк. Т. – нямам други въпроси.

Прокурорът – нямам въпроси.

СЪДЪТ по депозираното заключение на вещото лице

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението по съдебнопсихологична експертиза на вещото лице Е. М. М., депозирано на 17,4,25.

Вещо лице е представило справка-декларация за извършени разходи в размер на 603.04лв., намира че следва да определи окончателно възнаграждение в размер на 603 лв.

За остатъка от 561лв. задължава ищеца да до внесе в 14-дневен срок от днес

След това ще се издаде РКО

Съдът констатира, че от първоначално внесения депозит от 350лв. са изплатени 307.89лв. на вещото лице Д. Р. за приетата КСМЕ в частта за вещо лице вътрешни болести.

От първоначално внесенят депозит е останала сума в размер на 42.11лв.

В този момент се явява процесуалния представител на СДВР .

СЪДЪТ разясни на юрк. С. извършените до момента процесуални действия.

Юрк. С. – не възразявам.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Няма да сочим други доказателства и нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ предвид събраните по делото доказателства и липсата на доказателствени искания намира делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв. В. – Моля да уважите предявените искове и да постановите решение, с което да осъдите ответниците в условията на солидарност да изплатят на доверителя ми дължимото обезщетение за имуществени и неимуществени вреди. В процеса на съдебното дирене се доказаха претенциите на доверителя ми, настъпилите неимуществени вреди, изразяващи се в унижение, притеснение, негативни преживявания, довели до неговото унижение и съответните настъпили психосоматични изменения и влошаване на здравословното му състояние. От представената медицинска документация и приетите СПЕ и СМЕ – има сериозно нарушаване на здравословното състояние с оглед на психическото му състояние и здравословното му състояние. Промените в психоемоционалната сфера са в причинно-следствена връзка с промените в психосоматичната сфера с влошаване на здравословното състояние в телесен смисъл – заболяване от хипертония, сърдечно съдови смущения, инфаркт. От СПЕ категорично се установява, че при моя доверител личността е със степен на социално оттегляне, депресивни изживявания и до момента има физическо, емоционално и психично изчерпване. Цялостната характеристика на профила е, че е с динамика на депресивни и тревожни изживявания, намиращи отговор в соматични изяви, често с променлив характер. Промените в психоемоционалната и в психосоматичната сфера са в причинно-следствена връзка с високоинтензивните негативни

преживявания в процесния период. Това е във връзка с неимуществените вреди.

По отношение на имуществените вреди – относно възраженията на ответниците, основаващи се на твърдението, че ЗМВР се явява специален закон по отношение на ЗОДОВ и се твърди, че отговорността на МВР и СДВР е ограничена до шест заплати. Ние сме изразили становището си. Независимо от общовъзприетото в дадения случай – за нас ЗОДОВ има положението на специален закон по отношение на ЗМВР, при репарирането на вреди, настъпили като резултат от незаконни действия на държавата и общините. ЗОДОВ се явява специален, тъй като той е закона, който урежда взаимоотношенията на субектите и отговорността на държавата, като вредите не могат да бъдат ограничавани като размер, независимо от изплащането на определеното обезщетение по чл. 237, което има ролята на една гаранционна отговорност за определен период от време и това не може да изключи отговорността на държавата за репариране на пълния размер на вредите – като в този смисъл има няколко тълкувателни решения. Тълкувателно решение № 5/2015г. по Тълкувателно дело №5/2023г. на ОСГ НА ВКС – приема се, че съгласно чл. 7 държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Тази разпоредба е в глава „основни начала“ на конституцията на РБ и следва, че това е един от основополагащите принципи за функционирането на държавата и в нея изрично се предвижда, че отговорността е на държавата, а не на отделните нейни органи и длъжностни лица. В дадения случай става въпрос за това задължение на държавата, произтичащо от конституцията, и от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, тъй като ЗОДОВ е едно от средствата на защита от предоставените от конституцията права и то е законовия израз на законовото интерпретиране на конституционната разпоредба. С оглед на това, че България е поела задължение като страна по конвенцията за спазване на човешките права и основните свободи, както казва тълкувателното решение – дори само един правозащитен орган да е нарушил правилата това не може да наруши принципа за пълното обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Във връзка с въпроса за ограниченията на отговорността и относно въпроса кои правни субекти са носители на субективното право на обезщетение – налице е съществено различие в кръга на лица, явяващи се субекти на правото на обезщетение по единия и по другия закон, както и ограниченията на правото по ЗОДОВ за държавните служители според съотношението по смисъла на чл. 11, ал. 2 от Закона за нормативните актове и относно спецификацията „специален начин обезщетение“ чл. 8 ал. 3 ЗОДОВ следва да се разглежда единствено на плоскостта на въпроса дали държавни служители като правни субекти в хипотеза на незаконно уволнение в правовата държава могат да получат защита, като се вземе предвид разпоредбата на чл. 11, ал. 2 ЗНА съдържа в себе си ограничителния критерий за приложимостта на особената уредба „ако това се налага“ и наложителността е поставена като законово условие и в контекста на чл. 8, §2 на Европейската конвенция, т.е. тя е свързана с определени условия. Въвеждането на такова ограничение със закон следва да бъде обосновано в интерес на националната и на обществената сигурност за предотвратяване на безредици или престъпления. Това изрично е указано в чл. 8 §2 ЕКПЧ. И тези разрешения именно са дадени в Тълкувателно решение №4/16.11.22г. по Тълкувателно дело №2/2021г. – От субективна страна съгласно това решение конституционния принцип има всеобщ характер и действа спрямо всички. Държавата отговаря винаги по реда на ЗОДОВ, когато вредите са причинени при условията на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

Съгласно чл. 5, ал. 1 от Конституцията, същата има пряко действие, съдът може да основава своите решения на Конституционните разпоредби ако нормативен акт от по-ниска степен им противоречи, както в случая разпоредбата на чл. 237 ал. 1 ЗМВР противоречи на чл. 7 от

Конституцията. България е ратифицирала европейската конвенция, ч. 237 ЗМВР противоречи на Конвенцията, на чл. 13, чл. 17, чл.41 от Конвенцията, като чл. 41 от Конвенцията касае справедливото обезщетение и ако съдът установи нарушение на Конвенцията или на протоколите към нея и ако вътрешното право на съответната Високодоговаряща страна допуска само частично обезщетение съдът постановява предоставянето на справедливо обезщетение на потърпевщата страна. В константната практика и в съдебната доктрина в дадения случай става въпрос за хипотеза на деликт, който се урежда по реда на ЗЗД и ЗОДОВ и правната доктрина и практика приемат, че при наличие на увреждане, чиито размери надхвърлят законово установено гаранционно обезщетение то следва да се удовлетвори до пълния размер, съответно обезщетението следва да е от отговорния субект причинил съответната вреда. Ако допуснем изключение от този принцип на пълното обезщетяване на вредите, залегал в Конституцията това ще бъде поставяне на държавата или общината в привилегировано положение спрямо другите участници в гражданския оборот, което в дадения случай е недопустимо. В този смисъл е решение №15/2010г. на Конституционния съд. Говорим за неограничаване размера на неимуществените вреди от чл. 237 ЗМВР, тъй като противоречи изцяло на Конституцията, и се позовава на двете тълкувателни решения.

Моля да ми бъде определен адвокатски хонорар съобразно чл.38, ал. 2 от Закона за адвокатурата и да съобразите действителната правна и фактическа сложност на делото и дългия период размер, не по нисък от предвидения в наредбата.

Юрк. Т. – Поддържам отговора и оспорвам иска по аргументи в отговора на исковата молба. Моля за писмени бележки. Претендирам юрк. възнаграждение в полза на МВР. Относно адвокатския хонорар предоставям на преценката на съда. Моля за срок за писмени бележки.

Юрк. С. – Присъединявам се към колегата. Претендирам юрк. възнаграждение в полза на СДВР. Относно адвокатския хонорар предоставям на преценката на съда. Моля за срок за писмени бележки.

ПРОКУРОРЪТ – Исковите претенции са основателни. Относно неимуществените вреди да бъдат определени по справедливост, относно имуществените съобразно събраните по делото доказателства .

Адв. В. - Държим на справедливо обезщетение, с оглед извършения труд, който съм положил.

Дава възможност на страните в 20-дневен срок от днес да представят писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.46 ч.

СЪДИЯ:
СЕКРЕТАР: